

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2107/2018
18.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, др Илије Зиндовића и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Далибор Катанчевић, адвокат из ..., против туженог Дома здравља "ББ" са седиштем у ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2073/17 од 09.03.2018. године, у седници одржаној 18.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2073/17 од 09.03.2018. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 167/2016 од 07.03.2017. године, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиљи на име дуга по основу отпремнине исплати износ од 459.018,00 динара, са каматом, како је изреком наведено. Обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 68.780,00 динара, са каматом, како је изреком наведено.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2073/17 од 09.03.2018. године, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 78/18), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу

равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као о изузетно дозвољеној, јер је побијана одлука заснована на одговарајућој примени материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају, те не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, нити потреба новог тумачења права у ситуацији када, у односу на послодавца код ког се остварује право на отпремнину, као у конкретном случају, се примењује одредба члана 158. став 3. Закона о раду ("Службени гласник РС" бр. 24/05 са изменама и допунама).

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужбу у овој парници тужиља је поднела 23.02.2016. године ради дуга по основу отпремнине, а вредност предмета спора у тужби је 500.000,00 динара. Поднеском од 07.03.2017. године тужиља је снизила тужбени захтев и предметну накнаду затражила у износу од 459.018,00 динара, колико износи и вредност предмета спора која се ревизијом побија.

Имајући у виду да се предмет спора у овој парници не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа, у ком случају би ревизија била дозвољена применом члана 441. ЗПП, већ је предмет спора новчано потраживање, дозвољеност ревизије цени се по општим правилима о дозвољености ревизије у имовинско-правним споровима. Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић